

עת"א 9930/12/14 - נטלי דרעי נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 9930-12-14 דרעי נ' ועדת
השחרורים ואח'
30 דצמבר 2014

לפני:
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט צבי דותן כב'
השופט ד"ר שמואל בורנשטין

העותרת	נטלי דרעי
נגד	
המשיבים	1. ועדת השחרורים 2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותרת ובאת כוחה עו"ד אריאלה גואטה

ב"כ המשיב 2 עו"ד אורלי שרגנהיים

פרוטוקול

ב"כ העותרת: חוזרת על העתירה.

ב"כ המשיב 2: מגישה כתב תשובה בצירוף מידעים.

ב"כ העותרת: עיינתי בכתב התשובה.

חברתי טוענת בכתב התשובה בעמ' 3 שלאור המידע המודיעיני לא ניתן היה לשלב את העותרת במחלקה הטיפולית, ולאחר מכן טוענת שגורמי הטיפול ברש"א אינם מודעים למידע המודיעיני ולכן יש להם תמונה שונה. שוחחתי עם מנהלת העו"ס וכולם מודעים למידע המודיעיני וכולם תמימי דעים, יש המלצה של רשויות השיקום בכלא וגם של מנהלת האגף, לגבי הפוטנציאל האישי שיש לעותרת ולגבי השיקום.

עמוד 1

אני סבורה שהרשויות שבחנו את המידעים החליטו להמליץ, ולא רק רש"א, אלא גם מנהלת העו"ס שמסרה לי שגם העובדת הסוציאלית וגם מפקדת האגף המליצו שתיהן לגבש את תוכנית השיקום ולשלב את העותרת בשיקום. מדובר בעותרת שמרצה מאסר ראשון למשך 10 חודשים בגין צירוף של מספר תיקים. בית המשפט בגזר דינו התייחס למאבק הקשה של העותרת לגמילתה ממעגל הסמים, מתייחס למאמצים הרבים שעושה כדי להיגמל ולשוב למסלול חיים נורמטיבי, מתייחס למסלול החיים הקשה שכולל את הוצאת הילדים, את החרטה שהביעה ואת העובדה שצירפה מספר תיקים. היא כן שולבה בקבוצות טיפוליות.

העו"ס התרשמה בחיוב מהעותרת ולקחה בחשבון את המודעות העצמית, את העובדה שהיא משתפת פעולה, בעלת מוטיבציה כנה לשינוי. אין ספק שמדובר במי שמכורה לסמים.

לחובת העותרת יש עבירת משמעת אחת.

אם המידעים היו משמעותיים ומוצלבים לא הייתה באה המלצה מטעם הרשויות בתוך הכלא כן לגבש עבודה את התוכנית הזאת ולתת לה את ההזדמנות הזאת. מדובר במי שמרצה את המאסר הראשון שלה, וריצתה אותו באופן חיובי, למרות בדיקת השתן החיובית מתחילת מאסרה.

חברתי מתייחסת בכתב התשובה לתוכנית השיקום וטוענת כי מדובר בתוכנית בעלת חוסר אפשרות לפיקוח אפקטיבי. מדובר בתוכנית סגורה. מדובר בהוסטל סגור בפיקוח המדינה. חברתי מתייחסת גם לעובדה שנתרה לעותרת תקופת מאסר קצרה. זה לא יכול לבוא לחובתה של העותרת. כאשר מדובר במי שיש לו תקופת מאסר ארוכה, אומרים שלא בשלה העת. אני לא סבורה שמסקנת חברתי באשר לסיכוי השיקום שלה, לאור העבר שלה בשימוש בסמים, הוא נכון. יש את גורמי הטיפול שמכירים אותה ובאו בהמלצה טיפולית.

ב"כ המשיבה: אנו מתייחסים בעיקר למידע שאיני יכולה להרחיב עליו אבל התחושה שהיא שיש פה מי שמעורבת עמוק בסמים. נכון שיש להם נכונות לסייע וזה יפה מצידם.

אני רואה חוסר אמפתיה כלפי קורבנות העבירה ויש הרבה קורבנות עבירה משום שיש ריבוי של כתבי אישום ופ"א ומדובר באסירה שמתקדמת בעצמה. האסירה לא התחילה תהליך טיפולי בין כתלי המאסר ואפשר להבין למה מהמידע. מדובר במי שניסתה בעבר 3 ניסיונות גמילה שכשלו ובכל זאת גורמי הטיפול רוצים להעניק לה טיפול אבל מתעלמים מהתמונה הכוללת שאותה שקלה הוועדה וכך גם חובתו של בית המשפט.

נושא הפיקוח האפקטיבי קשור בעבותות למאסר הקצר שנותר לה כי אין משמעות למי שיוצאת בעוד חודשיים מתחומי האכיפה.

פסק דין

העותרת מרצה עונש מאסר ראשון למשך 8 חודשים בגין עבירות רכוש, סמים, תקיפת שוטר ואחרות נושא ת"פ 17791-06-12 (בית משפט השלום אילת) והיא עותרת כנגד החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 3.12.14 שדחתה את בקשתה לשחרור על תנאי בתנאי תוכנית רש"א, הכוללת שהייה בהוסטל למשך שנה, אשר הוצגה בפניה

עמוד 2

ובפנינו.

ב"כ העותרת טוענת בכתב העתירה ובטיעוניה בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר לא התחשבה בהתנהגותה התקינה של העותרת, למעט עבירת משמעת אחת, כאשר גורמי הטיפול סבורים שתוכנית רש"א, הכוללת שהייה בהוסטל סגור, מתאימה לעותרת על מנת לגמול אותה מסמים, לאחר ששיתפה פעולה בקבוצת "רק היום" כהכנה לטיפול גמילה מסמים.

ב"כ העותרת טוענת כי נוכח יתרת המאסר הקצרה של העותרת טוב יהיה לשחרר אותה בתנאי התוכנית השיקומית של רש"א על מנת שתוכל להשלים את ההליך הטיפולי שעברה במאסר יותר מאשר שתשתחרר בעוד תקופה לא ארוכה ללא תוכנית טיפולית.

ב"כ המשיב 2 מתנגדת לשחרורה המוקדם של העותרת ומצביעה על מסוכנותה כפי שנובעת מצבר העבירות נושא הרשעתה, מצביעה על העובדה שלא עברה הליך טיפולי לגמילה מסמים במהלך מאסרה ובמיוחד מצביעה על מידעים חסויים שהוצגו בפני הוועדה ובפנינו והמוכיחים התנהגות שלילית של העותרת במהלך מאסרה.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי הנימוק העיקרי שהביא לדחיית בקשת העותרת לשחרור על תנאי נעוץ במידעים שהוצגו בפניה ובפנינו ובכך שהעותרת ניסתה להיגמל משימוש בסמים בעבר אך כשלה.

אף אנו, כמו הוועדה, עיינו במידעים החסויים והגענו למסקנה כי מדובר במעורבות שלילית של העותרת, במיוחד בתחום הסמים, החל מתחילת מאסרה ועד לזמן האחרון יחסית, כאשר להתנהגות זו מצטרף מידע באשר להתנהגות אלימה של העותרת כלפי אסירות אחרות.

אמנם גורמי הטיפול ברש"א ממליצים על תוכנית טיפולית בעותרת לאחר שחרורה המוקדם, אך עיון בעמדת גורמי הטיפול, כפי שהובעה בפני הוועדה, מעלה כי העותרת אמנם לוקחת אחריות על מעשיה אך היא מרוכזת בעיקר בפגיעה האישית של מאסרה בה ובמשפחתה, לרבות מסירת ילדיה למסגרות חירום והיא מתקשה לגלות אמפתיה לקורבנות העבירה.

לאור כל האמור לעיל, החלטת הוועדה נושא העתירה היא החלטה סבירה ומוצדקת ואנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום ח' טבת תשע"ה, 30/12/2014 במעמד ב"כ הצדדים והעותרת.

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט

צבי דותן, שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד